

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

- 2.....הלכה למעשה
- 2.....א. אם קרב הראש של אחד מהן יקרבו כל הראשים
- ב. טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות ונפלה אחת מהם לים הגדול הותרו כולן דאמרינן הך דנפל היינו דאיסורא ... לא התיר רבי אליעזר אלא שנים שנים אבל אחד אחד לא.....2
- ג. טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות ... אם פרשו ארבעים כולן למקום אחד אין אוסרות ששים למקום אחד אוסרות.....4
- ד. ספק עבודת כוכבים אסורה וספק ספיקה מותרת כיצד כוס של עבודת כוכבים שנפל לאוצר מלא כוסות כולן אסורין פירש אחד מהן לריבוא ומריבוא לריבוא מותרין.....5
- ה. רימוני בארן אסורין בכל שהוא.....7
- ו. נפל אחד מהן לתוך ריבוא ומריבוא לריבוא אסורין ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש לריבוא אסורין ומריבוא לשלשה ומשלשה למקום אחר מותר.....8
- ז. חבית של תרומה שנתערבה במאה חביות ונפלה אחת מהן לים המלח הותרו כולן דאמרינן הך דנפל דאיסורא נפל ... אבל תאינה לא.....9
- ח. חבית של תרומה שנפלה בקי חביות ... שנתערבה במאה וחמשים חביות ונפתחו מאה מהן נוטל הימנה כדי דימועה ושותה ושאר אסורין עד שיפתחו לא אמרינן איסורא ברובא איתיה.....10
- ט. עמדה אינה צריכה מעת לעת הלכה אינה צריכה בדיקה.....12
- 13.....הלכתא למשיחא
- י. קדשים בקדשים מין במינו והא בעי סמיכה ... בקרבן נשים אבל בקרבן אנשים לא.....13

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

דף עד.

הלכה למעשה

א. אם קרב הראש של אחד מהן יקרבו כל הראשים

כבר התבאר במסכת יומא דף סח: שאבר¹ של בעלי מומין שנתערב באיברי קדשים אפילו אבר באלף איברים, יצאו הכל לבית השריפה², ואפילו קרבו כולן חוץ מאחד מן התערובת, הרי זה ישרף בעזרה במקום ששורפין פסולי המוקדשין.

אולם אם נתערב אברים³ ובהמות או עופות שלימים של איסור, ונאכל או נפל ראש או שאר אבר ידוע לים, מותרים כל הראשים או האברים שאבר כזה נפל מהן או נאכל, כדין נפלה חתיכה ים להלן. ושאר הבהמות אסורין כשאין ניכר הראש מאיזה בהמה הוא. ואם ניכרין הראשים מאיזה בהמה הן אסורין.

ב. טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות ונפלה אחת מהם לים הגדול הותרו כולן דאמרינן הך דנפל היינו

¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ו הלכה כא
² יש לעיין לכאורה ליבטיל ברובא והא בסעיף א' קאמר הטעם משום דבע"ח חשיבי ולא בטיל יעו"ש דמשמע הא שחוטמים בטל ועיין בע"ז ע"ד א' ובתמורה כ"ח א' ועיין ברשב"א ביבמות שהאריך טובא בזה שם פ"א ב' יעו"ש היטב ובתוס' שם ד"ה ר' יוחנן וכו' וזבחים ע"ב א' ד"ה אלא וכו' יעו"ש היטב. הר המוריה שם, אולם כאן מדדריך למנותן, כל דבר שבמנין לא בטל. תפארת ישראל – יכין מסכת זבחים פרק ח משנה ה
³ חו"ד חידושים כה ובביאורים שם י והנה אם נתערבו אברים באברים ונאכל אבר אחד מהבהמה ואינו ניכר מאיזה בהמה נאכל האבר, ונשאר דין עדיין על אברים מבהמה זו שהאבר ניטל ממנה, מותרין כל האברים כעין אותו אבר שנאכל מכל הבהמות, דהא בהדיא אמרינן [שם עז, ב] אם קרב הראש של אחד יקרבו כל הראשים כולם, אף דהבהמות נשארו באיסורן. ובתשובות נאוני בתראי סימן ה' כתב דאפילו ניכר הראש מאיזה בהמה היא דמותר. ומכל מקום יש לחלק, דשם על כל פנים על הראשים יש לספק שמא אין בתערובתן איסור, מה שאין כן בקדרה דהוי ממש כאלו היה קיים החתיכה עצמה כיון דהטעם נשאר מאותה חתיכה בעצמה. ומכל מקום צ"ע להתיר בניכר.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

דאיסורא ... לא התיר רבי אליעזר אלא שנים שנים אבל אחד אחד לא

ע"ז ומשמישה⁴ ונויה⁵ ותקרובתה שאסורין בהנאה, ומשום כך אוסרין תערובתן אפילו בכל שהוא⁶, דבכל שהוא נמי הנאה איכא. ולפיכך כוס או טבעת או צורה של עבודה זרה שנתערבו אפילו באלף, כולן אסורות מן התורה⁷ ואינן בטלין ברוב כמו שאר איסורין. וכן בשאר דברים שאינם בטלים כגון בעלי חיים, ובריה, וחתיכה הראויה, להתכבד וי"א⁸ אף דבר שיש לו מתירין, שנתערב באחרים, אם אחד מן⁹ התערובות¹⁰ נפל לים או נשרף בענין שנאבד מן העולם¹¹, כל הנשאר מותרים ליהנות בהם¹², שאומרים אנו האיסור הוא שנפל ונאבד. וכן י"א¹³ שאם נאכל אחד מהן בשונג, בין שאכלו הוא עצמו בשונג בין שאכלוהו אחרים בשונג, כל הנשאר מותרים.

⁴ שו"ע ונו"כ קמ

⁵ ש"ך שם א

⁶ עי' בס' מקור מים חיים שכ' דנראה דאפילו בע"ז שהוא רק מדרבנן אוסרים בכל שהוא

⁷ לבוש אך עי' בס' שבילי דוד שכ' ממשמעות דברי הש"ס דאף דע"ז מן התורה בכל שהוא ולוקין גם בפחות מכשיעור משום לא ידבק בידך מאומה מ"מ מן התורה בטל ורק דבר שבמנין לא בטל כמו בכל מקום מדרבנן עיין שם. ובחכמת שלמה שם כתה הנה מה שעבודה זרה אינו בטילה אם הוי מדאורייתא או מדרבנן עיין מה שכתבתי בחיבורי עבודת עבודה לש"ס דף ס"ד ע"א [ד"ה שם בגמ' מ"ט], וגם שם הראיתי פנים לחלק בין עבודה זרה של נכרי דהוי רק דרבנן ומן התורה בטילה אף מין במינו, ובין עבודה זרה של ישראל דאינה בטילה מהתורה כשהיא מין במינו.

⁸ שו"ע קי ז אך בש"ך שם נו מסיק דלהר"ב לא מהני בדשיל"מ נפל לים דמטעם ס"ס הוא וס"ס לא מהני אם לא בהפסד מרובה ע"ש באות נ"ח

⁹ שו"ע ונו"כ שם ובס"י קי ז.

¹⁰ עי' בהגהות חכמת שלמה בהשמטות שכ' דנראה דהא דמהני נפל א' לים זה דוקא בע"ז של נכרי דהוי מדרבנן (עי' בס"ק הקודם) אבל בע"ז של ישראל דהוי דאורייתא לא מהני נפל א' לים דבדאורייתא לא אמרינן שאני אומר וסיים בצ"ע לדינא עיין שם.

¹¹ דוקא דאינו כלל בעולם, אבל בישנו בעולם, אעפ"י שאין לפנינו ואין מצוי כעת, רק יש לחוש שיבא לעולם ונצטרך לדון עליו, תו לא תלינן ביה. כרתי קי כח

¹² הטעם לכל אלו מפני שכבר נתבטל מן התורה ברוב הרשב"א. ש"ך קי מו

¹³ דעת המחבר שם ש"ך [ס"ק מ] והט"ז [ס"ק ח] אוסרים בנאכל משום דקנסינן אטו מזיד, שיאכיל לכלב או לעכו"ם במזיד דאסור. ועיין חו"ד ביאורים ס"ק ט' דנראה דהעיקר כהמחבר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אולם דווקא משנים שנים יחד יכול ליהנות, וכן כשאוכל הנשארות שנים שנים¹⁴ דממה נפשך איכא חדא דהתירא¹⁵, אבל לא מאחד לבדו שמא הוא האיסור, ואין צריך לומר כולם בבת אחת אסור דודאי אוכל איסור בההיא אכילה. וכן באסורים בהנאה לא יהנה אדם אחד מכולם כאחד¹⁶ דנהנה ודאי מספק איסור. אם נפל רוב¹⁷ מהתערובות לים, מותר אפילו לאדם אחד.

אבל אם נהנין שנים מהם, כל אחד יכול לומר דידי דהיתר הוא¹⁸. וצריך להורות לכל אחד שיאכל תערובות שלו בזה אחר זה דוקא, ולא שיאכל כל אחד בבת אחת לסמוך אספק ספיקא ולומר שמא אין כאן איסור ואם תמצוי לומר שיש איסור בהתערובת אימר האיסור אצל אחר¹⁹. ויש מי שאוסר בעבודה זרה²⁰ אלא אם כן נפלו שנים לים הגדול או נשרפים, וכן דווקא שנאבד מן העולם.

ג. טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות ... אם פרשו ארבעים כולן למקום אחד אין אוסרות ששים למקום אחד אוסרות

¹⁴ המגן אברהם באו"ח [סימן תסז ס"ק ד] פסק דאסור לאכול אותן השנים על ידי בישול. ועיין חו"ד ביאורים ס"ק י"ג דנראה דיש להתיר אפילו על ידי בישול.

¹⁵ ואמרינן מדחבריה לאו דאיסורא איהו נמי לאו דאיסורא כ"כ רש"י בזבחים ומה משמע דאם נתערבו שנים צריך לאכול ארבע ארבע וכן ג' צריך לאכול שש דאל"כ ליכא למימר מדחבריה לאו דאיסורא כו' דלמא בחד דהוה המיעוט אמרינן לאו דאיסורא אלא איסורא ברובא דהיינו בשנים איתא ודוק וכן מוכח מתוך דברי מהרש"ל פג"ה סי' ג"ה ע"ש ש"ך שם מו

¹⁶ ש"ך קי מט ודלא כפר"ש דס"ל דע"ז שתמירה אסור הכל לאדם אחד אפילו אינו כאחד.
¹⁷ חו"ד ל

¹⁸ דאין להחמיר כלל רק מותר לאדם אחד וכן לשני בני אדם ביחד, ואין לבקש חומרות בדרבנן בפרט שבלא"ה הרבה מקילין לגמרי. יד יהודה בקצר סא

¹⁹ חו"ד שם לא וכך ביא דברי הרמ"א שם קי עיין ביאורים טו

²⁰ עש"ך לעיל סי' ק"י ס"ק מ"א שעמד דשם סעי' ז' סתם המחבר כדעה א' דסני בנפל א' לים ולא הביא דעת הי"א אלו דצריך נפלו שנים ותירון דהתם שאני דמיירי בחבית וכיוצא דמנכר נפילתה ע"כ לכ"ע סני בנפל א' משא"כ בהלב' ע"ז דלא מיירי בדברים גדולים כעין חבית דלא מינכר נפילתו כ"כ ע"כ דעת הי"א דצריך נפלו שנים ולפ"ד נשמע דאם אירע בע"ז דברים גדולים כעין חבית וכיוצא דמינכר הנפילה ג"כ סני לכ"ע נפל א' אמנם יעוין בחו"ד שם בביאורים ס"ק י"א ובס' מקור מים חיים כאן שכ' דהתם גם הרמב"ם שהוא הי"א כאן מודה דסני בנפל א' משא"כ הכא משום חומר ע"ז ס"ל להחמיר להצריך נפלו שנים דוקא עיין שם ומבואר מדבריהם ממילא דאפילו בדברים גדולים דמינכר נפילתה להדיא לא סני הכא בנפל א' ובעינן שנים דוקא ועי' בס' יד יהודה שם בפיה"א ס"ק ל"ז מ"ש בזה איברא כי בשפ"ד לעיל סי' ק"י ס"ק מ"א שם מסיים דבמידי דרבנן בהפ"מ אין להחמיר עיין שם ומבואר מדבריו דבע"ז של נכרי דלא הוי רק מדרבנן בהפ"מ יש להקל ולסמוך על דעה הא' דסני בנפל א'.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

עבודת כוכבים²¹ שנתערבה במאה, ונתחלקו ארבעים למקום אחד וששים למקום אחר, ונפלו הארבעים כולן לטבעות אחרות י"א שכלן מותרות, שאני אומר אותה הטבעת האסורה ברוב היא, נפלו הששים לטבעות אחרות כולן אסורות. ויש חולקים ואין אומרים שהטבעת שנפלה ברוב היא²².

ד. ספק עבודת כוכבים אסורה וספק ספיקה מותרת כיצד כוס של עבודת כוכבים שנפל לאוצר מלא כוסות כולן אסורין פירש אחד מהן לריבוא ומריבוא לריבוא מותרין

ספק עבודת כוכבים²³ אסור, ספק ספיקה מותר.

כיצד כוס של עבודת כוכבים שנפל באוצר מלא כוסות כולן אסורים מפני שעבודת כוכבים וכל משמשיה אסורין בכל שהן²⁴.

²¹ רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ז הלכה י

²² השגות הראב"ד שם, כל זו הסוגיא אינה כהלכה דיחידאה היא דכר' אליעזר אתיא ורבנן פליגי עלה, והא דאמרינן איסורא ברובא איתא נמי ליתא דשמואל ורב יהודה פליגי אדרב דסבירא ליה הכי

²³ רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ז הלכה י

²⁴ ע"י בס' שבילי דוד שכ' ממשמעות דברי הש"ס דאף דע"ז מן התורה בכל שהוא ולוקין גם בפחות מכשיעור משום לא ידבק בידך מאומה מ"מ מן התורה בטל ורק דבר שבמניין לא בטל כמו בכל מקום מדרבנן עיין שם אמנם יעוין בהגהות חכמת שלמה בההשמטות שכ' לחלק בין ע"ז של נכרי לשל ישראל דשל נכרי אינה בטלה רק מדרבנן דמן התורה ע"ז של נכרי בטלה במין במינו משא"כ ע"ז של ישראל אינה בטלה מן התורה כשהוא מין במינו עיין שם. דרכ"ת שם ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

פירש כוס אחד מן התערובת ונפל לכוסות שנים י"א²⁵ שהרי זה ספק ספיקא²⁶, ספק אם כוס שפירש מהראשונים של עבודת כוכבים היה או לאו, ואת"ל של עבודת כוכבים היה שמא זה שהוא נהנה בו עתה אינו אותו שנפל, וכן י"ל בכל כוס וכוס, והרי אלו מותרין. וי"א²⁷ שאינו מותר אלא אם יפול לתערובת שלישית והיא המותרת, אך השנים הראשונים אסורים. ולפיכך²⁸ אם אחד מהתערובות הראשון נתערב בשנים אחרים, אסור²⁹, נפל

²⁵ דעת הרמב"ם שם ואף על פי שבברייתא שנו פירש אחד מהם לרבוא ומרבוא לרבוא דמשמע דכשפירש כוס אחד מהתערובת ונתערב עם אחרים עדיין כלם אסורין ולא שרי אלא כשפירש אחד מהתערובת שניה ונתערב עם אחרים דאז תערובת שלישית זו מותרת ושתי התערובות הראשונות עדיין הן אסורות וכן משמע מברייתא דרמוני בדרן כתב רבינו דכשפירש אחד מהתערובות ראשונה ונתערב עם אחרים מותרת תערובת שניה משום דכיון דתלי ברייתא טעמא דהיתרא בספק ספיקא הרי בתערובת שניה יש ספק ספיקא ספק אם כוס שפירש מהראשונים של עבודת כוכבים היה או לאו ואת"ל של עבודת כוכבים היה שמא זה שהוא נהנה בו אינו אותו שנפל וכן י"ל בכל כוס וכוס של תערובת שניה וא"כ ע"כ דמאי דתני שלש תערובות היינו משום דלר"י אפי' תערובת שלישית אסורה אבל לר"ש ודאי תערובת שניה שרי דכל כוס מהם ספק ספיקא הוא וכדפרישית וכן כתבו שם התוספות. כס"מ שם

²⁶ ועל רבינו יש לתמוה דכאן בעבודת כוכבים לא הצריך שלש תערובות כדפרישית ובהלכות מאכלות אסורות פ' ט"ז גבי רמוני בדרן הצריך שלש תערובות שכתב שם נפל רמון אחד מן התערובת הזאת לשני רמונים אחרים מרמוני בדרן ונפל מן השלשה רמון אחד לרמונים אחרים הרי אלו האחרים מותרים וכו' ואם נפל מן התערובת הראשון רמון לאלף כלם אסורות וכו'. עיין כס"מ שכתב טעמא דמלתא משום דאע"ג דמדינא בשתי תערובות סני כברייתא דעבודת כוכבים ברמוני בדרן החמירו להצריכן שלש תערובות מפני שהוא דבר שאפשר שיהיו לו מתירין אם יתפררו הרמונים ואף על גב דלהרשב"א לא השיב ככי האי גונא דבר שיש לו מתירין כדמשמע בטור יורה דעה סימן ק"ב לרבינו השיב. אי"נ דברמוני בדרן חיישינן דילמא אתו לזולולי ביה ולפיכך החמירו יותר אבל בעבודת כוכבים דכולי עלמא פרשי מינה לא גזור כולי האי. אבל מדבריו בפרק ט"ז גבי רמוני בדרן משמע דשורת הדין כן וצ"ע, ובלח"מ תי' ויש לחלק בין עבודת כוכבים לרמוני בדרן דרמוני בדרן כי היכי דמהני להו השיבותיהו ולא בטילי אפילו באלף מהניא בהו שלא להתיר ספק ספיקא וכמו שכתב הטור בשם יש אומרים בסוף סימן ק"י והיינו דוקא לרב אבל לשמואל נראה ודאי דסברא הוי איפכא דעבודת כוכבים חמירא טפי משאר איסורין מדקאמר הנח לעבודת כוכבים שספיקא וספק ספיקא אסורה כו' משמע דבעבודת כוכבים דחמירא הוא דוקא ספק ספיקא אסורה אבל שאר איסורין לא ומשום הכי אקשי ליה בגמרא אפילו בשאר איסורין וכו'.

²⁷ השנות הראב"ד שם שלפי הסוגיא השנויה בזבחים בעינן שנתערב עוד מאותן שלשה לשנים אחרים ואותן האחרונים מותרין שהם נקראים ספק ספיקא. שהוא סבור דהברייתא בדוקא נקמיה מרבוא לרבוא דבעינן שלש תערובות וס"ל דמ"ש פירשו ארבעים כלם למקום אחד אינם אסורות ר"ל כשיתערבו באחרות לא יהיו אסורות לאסור בתערובת שלישית אבל הם עצמם אסורות זהו דעתו ז"ל. לח"מ שם.

²⁸ שו"ע ונו"כ יו"ד קמ
²⁹ כיון דמן התורה התערובת הראשון כולו אסור ואינו במל ברוב, נעשה כל אחד מהם כגוף איסור, וכשנופל אחר כך להשנים אחרים, אף על גב דמן התורה במל ברוב כמו בשאר איסורים כיון שאינו ודאי עבודה זרה, מכל מקום אין כאן אלא ספק אחד, ואסור מדרבנן. אבל אם אחר כך נפל אחד מן התערובות השני לתוך שנים אחרים, הרי אלו האחרים כולם מותרים מטעם ספק ספיקא, שעל כל חתיכה מהם נאמר שמא זה הוא שנפל לכאן שמא אינו, ואם תמצא לומר זהו שנפל לכאן שמא אינו אותו שנפל לתערובות השני מן התערובות

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

מהשלשה אחד לשנים אחרים, הרי אלו האחרים מותרים. ויש מחלקים שבאיסורי הנאה מותר בתערובת השניה³⁰. ויש מחלקים³¹ בין נפל מהקבוע מתוך התערובת שאין להתיר אלא בתערובת שלישית לבין אם נפל אחר שפירש שמותר בתערובת שניה.

ה. רימוני באדן אוסרין בכל שהוא

כבר התבאר במסכת ביצה דף ג: וביבמות דף פא: ובע"ז דף עד: ולעיל דף עב. שי"א³² שדבר חשוב וגם דרכו להמכר לפי מספר יחידות, אוסר³³ בכל שהוא³⁴, והם שבעה דברים ובהם רמוני בדן, וי"א³⁵ שהם אגוזים הבאים מפרך ובדן שמקומות הן, וי"א שאלו אגוזים גדולים שקליפתן רכה ונפרכים ביד, אבל הקטנים³⁶ אף החשובים שקליפתן רכה אינם בכלל דבר חשוב

הראשון. אבל גבי התערובת השני אין יכולין לומר כן, כיון שכל התערובת הראשון נעשה כגוף האיסור כמו שנתבאר מעמא. לבוש שם.

³⁰ ואחד המיוחד מבני החבורה שלי האלוף מה"ר מרדכי אשכנזי נר"ו תירץ דקשיא ליה להרמב"ם דבכולה סוגיא דזבחים (דף ע"ד ע"א) קאמר התם רב גבי כוס ומבעת של עבודת כוכבי' דהתערובות הב' מותר ובתר הכי בברייתא דרמוני בדן קאמר ר"ש בן יודא לרבוא אסורים מרבוא לג' ומג' למקום אחר מותרים ורב ע"כ אתי כר"ש כדאיתא התם בש"ס להדיא וניחא ליה דע"כ לא בעי ר"ש ג' תערובות אלא ברמוני בדן להתירה באכילה אבל בהנאה בב' תערובות שרי והלכך בכוס ומבעת של עבודת כוכבים בב' תערובות שרי. ש"ך קי נב

³¹ ואי לאו דמסתפינא מהכרתי וכ"ש מרבתי אמינא דדברי הר"מ כנים דוודאי דבר חשוב חז"ל נתנו עליו דין קבוע כמ"ש כל הפוסקים וכ"ה בזבחים אם כן הוה כמו תערובת חד בחד ומש"ה תערובת האחת הוא כולו איסור כמו שיתבאר בקונטרס הספיקות דחד בחד השיב כגופו של איסור ומשום הכי אין להתיר אלא תערובות הג' בברייתא דרמוני באדן כר"ש ושם הוזכר נפל אחד לרבוא כו' וכן העתיק הר"מ ז"ל בפ"ו ממ"א ה"י דהיינו נפל מקבוע (עש"ך אות מ"ב) משא"כ בברייתא דכוס הוזכר פירש א' מהן וכן העתיק הר"מ ז"ל בפ"ו מעבודת כוכבים ה"י וסובר כהרא"ש פי' שלא בפנינו אסור משום גזירה לחוד שמא יקח מקבוע ומ"מ הקביעות נתבטל ומש"ה די בתערובת הב' וכאמור. פמ"ג שפ"ד שם נב

³² שו"ע ונו"כ יו"ד קי א

³³ בס' שנות אלי' מבואר מדבריו דהא דדבר חשוב אינו בטל הוא מדאורייתא וכיוצא בזה כתב ג"כ במשנה למלך פרק א' מהלכ' משכב ומושב הלכה י"ד וע' בשערי דעה סק"ג שפשוט בכל הפוסקים שאינו אלא מדרבנן.

³⁴ עיין בש"ך א שאפילו באינו מינו.

³⁵ רש"י פי' פרך ובדן מקומות הן והברמנורא כתב ואני שמעתי אגוזים שקליפתן רכה ונפרכים ביד, דאע"ג דדין דדבר חשוב לא הוי רק מדרבנן ובכ"מ ספיקו לקולא מ"מ בזה יש להחמיר בב' הפירושים דכיון שאין אנו יודעין איזה מהפירושים עיקר ע"כ יש להחמיר בשתייהן.

³⁶ ובלא זה אינם בכלל זה כיון שאינם נקראים כלל אגוזים בלשון הקודש רק לזוים. ביד יהודה בפיה"ק סק"ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

כיון שאין הדרך למכרן כלל רק במידה או במשקל. וי"א³⁷ שכל דבר שבמנין, דהיינו שדרכו למנותו תמיד, ותמיד נמכר לפי יחידות, אינו בטל אפילו אם אינו חשוב מצד עצמו, וכן נוהגין.

ו. נפל אחד מהן לתוך ריבוא ומריבוא לריבוא אסורין ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש לריבוא אסורין ומריבוא לשלשה ומשלשה למקום אחר מותר

דבר שאינו בטל³⁸ מחמת השיבותו, שנתערב באחרים ונפל מהתערובת הזאת אחד לשנים אחרים, ונפל מן השלשה אחד לשנים אחרים, הרי אלו האחרים מותרים. שהרי האחד של תערובת הראשונה בטל ברוב.

ואם נפל אחד מהתערובת הראשונה לאלף, י"א³⁹ שכולם אסורים, ולא נאמר בטל ברוב אלא להתיר ספק ספיקן, שאם יפול מן התערובת השניה למקום

³⁷ רמ"א שם כדעת רוב הראשונים פסקו כרבי יוחנן דהלכה כרבי מאיר נגד חכמים, שרק דבר שדרכו למנות שנינו, דהיינו לעולם דרכו למכרו במנין וכן דעת הרא"ש בר"י. והב"י (רס"י סימן ק"י) כתב בשם רבינו ירוחם דדעת רוב הפוסקים דהלכה כר"מ אליבניה דר"י. וכן פסקו הרשב"א והריטב"א, והרמב"ן, והר"ן.

³⁸ שו"ע ונו"כ קי ח

³⁹ דעת המחבר שם וכשיטתו בסי' קמ כנוכר וכדעת הראב"ד שאוסר אם לא בתערובת שלישית כמו שהתבאר, והרמב"ם עצמו ס"ל הכי כאן ברמוני בדין או משום דבאיסורי אכילה חמיר כמובא בש"ך נב או מפני שהוא דבר שאפשר שיהיו לו מתירין אם יתפררו הרמונים או שחיישינן דילמא אתו לזוללי ביה ולפיכך החמירו יותר אבל בעבודת כוכבים דכולי עלמא פרשי מינה לא גזור כולי האי כמבואר בבס"מ הל' עבודת כוכבים שם. וברדב"ז הלכות מאכלות אסורות פרק טז הלכה י תי צ"ל שהוא מחלק בין איסורי ע"ז לשאר איסורין החשובים שאינם בטלין הא כיצד איסור ע"ז אינו תלוי בחשיבות הדבר אלא אפי' דבר שאינו חשוב אוסר בכל שהוא הילכך הרי הוא לענין התערובת דומה לשאר איסורין ספיקו אסור ספק ספיקא מותר אבל בשאר האיסורין שאינם מתבטלין מפני חשיבותן אפי' בתערובת השני עדיין החשיבות עומד בעינו ולפיכך אסור עד שיפול לשלישי והותר השלישי. וכעין שכתב בלח"מ ע"ז שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אחר, אינו אוסר⁴⁰. ויש מתירים⁴¹ כיון שהוא ספק ספיקא. ובהפסד מרובה שרי התערובות⁴² הב' כשאינו אוכלו כולו כאחד.

דף ע"ד:

ז. חבית של תרומה שנתערבה במאה חביות ונפלה אחת מהן לים המלח הותרו כולן דאמרינן הך דנפל דאיסורא נפל... אבל תאינה לא

חבית סתומה⁴³ שנתערבה במאה חביות ונפלה אחת מהם לים הגדול או לנהר עמוק⁴⁴ וכיו"ב, וכן אם נאבדה או נאכלה בשגגה וכיו"ב שנאבדה מן העולם, הותרו כולן⁴⁵ ואמרינן של תרומה היא שנפלה. וי"א⁴⁶ דדוקא

⁴⁰ ולכאורה לדעה זו אין לאכלה כאחת.

⁴¹ בש"ך שם ס"ק נ כתב על המחבר אבל לא שת לבו לעיין היטב בתוס' ופוסקים שאף ע"פ שהם גורסים כג' הרמב"ם מרבוא ומשלש למקום אחר מותרים הא כתבו התוספות שם (בזבחים דף ע"ד ע"א) אמאי דאמרינן בש"ס כוס של עבודת כוכבים שנפל לאוצר מלא כוסות ופירש אחד מהן לרבוא ומרבוא לרבוא מותרין וז"ל לא אצמריך מרבוא לרבוא אלא למימר דמאן דאסר אסר בכלהו וכדפי' לעיל א"נ משום דיש חילוק בין רבוא ראשון לרבוא שני דרבוא ראשון אי מתהני מכולן בבת א' אסור דקמתהני בחד ספיקא כיון דבבת אחת מתהני אבל רבוא שני אפילו נהנה מכולן בבת אחת ספק ספיקא הוא ושרי וכן מרבוא לג' ומג' למקום אחר אסור ליהנות מג' הראשון בבת אחת ומן השנים שרו מה"ט דפריש עכ"ל וכ"כ הרא"ש פרק ג"ה (סי' ל"ז) ומביאו ב"י בסי' קצ"ט בשם ר"י וכן הוא בתשובת הרשב"א בסי' תש"ל בשם מהר"ם מרוטנבורק ממש כדברי התוספות הנ"ל וכן פסקו כל הפוסקים דתערובות השני מותר הלא המה התוס' בדוכתי טובי והרא"ש ומהר"מ הנ"ל והרשב"א והטור והר"ן בפרק כל הצלמים במתני' דנטל הימנה עצים והנ"י פרק הערל וכ"כ הסה"ת וסמ"ג לאוין קמ"א דף כ"ב ע"ד והאגודה רפ"ק דביצה סי' ו' והמרדכי סי"פ כל הצלמים והנהגת ש"ד סי' מ"ה וכ"פ האו"ה כלל כ"ז דין י"א (דלא כהרב בד"מ ובת"ח עיין מ"ש בזה בשם או"ה) וכ"פ מהרש"ל פג"ה סימן נ"ה וכ"פ העט"ז (וכתבו האו"ה ומהרש"ל והעט"ז דאסור לאכלן כולן בבת אחת ופשוט הוא דאם אוכל כולן כאחד ליכא ס"ס וכן נתבאר בדברי התוס' ומהר"מ והרא"ש דלעיל) ונראה דגם רש"י מודה דתערובות הב' מותר כשאינו אוכלו כולו כאחד ועיין לקמן ס"ק נ"ב / נ"ג / הלכך נראה דבהפסד מרובה וכהאי גוונא ודאי שרי התערובות הב' כשאינו אוכלו כולו כאחד. וכ"כ בפר"ח והתיר תערובת שלישי לאוכלה כאחד

⁴² וכ"כ בחו"ד חדושים לב

⁴³ רמב"ם הלכות תרומות פרק טו הלכה ב

⁴⁴ כסף משנה פ"ז מע"ז ה"י:

⁴⁵ אף על גב שכבר נאסרו, עכשיו שנפלה אחת מהן הותרו, ואף על גב דרבנו פסק לעיל פי"ד ה"ט דאסורות עד שירבה עליהן חולין ממקום אחר ויוסיף עד מאה, שאני הכא שכבר יש כאן מאה אלא שמחמת השיבותה לא במלה ועתה שנאבדה א' מהן מקילינן בזה ואמרי' דהתרומה נאבדה והותרו כולן וא"צ להרים אחת מהן דאמרי' שמא התרומה נאבדה והמוציא מחברו עליו הראיה. דרך אמונה שם י

⁴⁶ בשו"ע יו"ד ק"ז כמבואר לעיל בטבעת של עכו"ם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

שיאכלם שתיים שתיים דהיינו קצת מב' חביות ביחד, ואפי' לאכלם שתיים, לא יאכל אדם א' את כולן, וגם ב' בנ"א לא יאכלום כולם בבת א'. וי"א⁴⁷ שאינו מותר אלא בנפלו או נאבדו רובן דאז אמרי' איסורא ברובא איתיה. וי"א דגם בנאבדו רובן לא מקילינן.

אולם בתאנה שנפלה למאה ונפלה אחת מהן לים הגדול צריך להפריש אחת, ולמרות שאינה מדברים חשובים והתאנה בטלה מ"מ צריך להרים, ואפילו שנפלה לאיבוד, לפי שהחבית ניכרת נפילתה שגדולה היא ומקומה ניכר כשהיא נטולה מחברותיה ומוכחא מילתא דבה תליא ולא אתו למימר כולהו שרו בלא נפילת האחד לים, ותאנה וכיוצא בה אין נפילתה ניכרת⁴⁸. וי"א⁴⁹ דגם אם נפלו הרבה תאנים צריך להרים, וי"א⁵⁰ שאם נפלו ב' תאנים מיקרי מינכרי נפילתה שתאנה קטנה היא ואין מקום חסרונה ניכר ואתו למישרינהו מעיקרא בלא נפילה. וי"א⁵¹ דגם אם נפלה תאנה א' אמרי' הך דאיסורא נפל וא"צ להרים.

וכ"ז בנפלה⁵² מעצמה או שהפילה בשונג אבל אם הפילה במזיד לא מהני גם בחבית, וגם דוקא בנאבדה מן העולם⁵³ כגון שנפלה לים הגדול או נאכלה אבל אם נפלה במקום שאפשר שימצא לא הותר, ויש מחמירין⁵⁴ גם בהפילה בשונג.

ח. חבית של תרומה שנפלה בק' חביות ... שנתערבה במאה וחמשים חביות ונפתחו מאה מהן נוטל הימנה כדי דימועה

⁴⁷ בהשנות כאן ולעיל פי"ד ה"ח וכן מצדד הרשב"א בתשו' ח"א סי' שכ"ה ועי' בראב"ד פ"ז מע"ז ה"י שדחה גם דין זה דאיסורא ברובא איתיה מהלכה ועי' ברש"ם דף ע' א' שהסכים לדעת רבנו.
⁴⁸ ולענין זה לא מקילינן לומר דהתרומה נאבדה דכיון שאין נפילתה ניכרת יאמרו שא"צ להרים
⁴⁹ או"ש וטעמו צ"ע דהא רבנו כ' הטעם משום דלא מינכר נפילתה. דרך אמונה ציון ההלכה כ'
⁵⁰ כסף משנה פ"ז מע"ז ה"י בתי' ב' והגר"א ביו"ד סי' ק"י סקב"ו דחה תי' זה.
⁵¹ הרשב"א בתוה"ב בית ד' ש"ב והביאו הגר"א ביו"ד סי' ק"י סקב"א דפסק כרב יוסף וזה דלא כמ"ש הרשב"א בתשו' סי' שכ"ה כרבה
⁵² שו"ע ונו"כ קי ז
⁵³ שו"ך שם סקי"ג
⁵⁴ עי' ט"ז וש"ך וביאור הגר"א יו"ד סי' ק"י ס"ז

תרומות והנצחות | בנק הדואר | ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ושותה ושאר אסורין עד שיפתחו לא אמרינן איסורא ברזבא איתיה

חבית סתומה⁵⁵ שהתבאר בדרף עב. שהיא משבעה דברים חשובים שאינם בטלים, שנתערבה במאה חביות, ונפתחה אחת מהן⁵⁶, וכבר בטל השיבותה דחבית פתוחה לא השיבא נוטל ממנה אחד ממאה ואחד כשיעור הרמת תרומה בדימוע⁵⁷, ושותה אותה החבית⁵⁸, אבל שאר החביות אין אומרים אחר שכבר שתה חבית זו תהיה דינם כנפלה לים הגדול⁵⁹ שהותרו, אלא כולן אסורות עד שיפתחו. כיון שדנו על כולם א"א להתירם ע"י ששתה אחד מהם⁶⁰.

וכל אחת ואחת שתפתח מהן נוטל ממנה כדי דימועה כלומר אחד ממאה ואחד, ושותה המאה השאר⁶¹.

נתערבה חבית במאה חביות ונפתחו מהם ק' נוטל מהם כל חבית וחבית שפותח כדי דימוע חבית אחת ושותה המאה, ואם רוצה⁶² נוטל חבית א' ונותן לכהן ושוב לא יצטרך אח"כ להוריד מהשאר כשיפתחו, ושאר החמשים אסורות ואין מחזיקין לאותה חבית של תרומה שהיא ברוב⁶³, אפילו היו כמה אלפים חביות כולן מדומע, וכל מה שיפתח, נוטל הימנו אחד ממאה⁶⁴ והשירים שותה והשאר מדומע.

⁵⁵ רמב"ם שם הלכה ג.

⁵⁶ ודוקא נפתחה בשוגג אבל במזיד אסור. ר"י קורקום

⁵⁷ דרך אמונה שם יז

⁵⁸ אף על גב שלא הרים כל החבית סני שהרים א' ממאה מחבית זו כדי להתיר חבית זו.

⁵⁹ תשו' הרשב"א ח"א סי' שכ"ה ועי' בעה"ש שנסתפק בכאו אנסינ ופתחו חבית א' סתומה ושתו כולה אם דמי לנפתחה או לנאבדה ולכאו' פשוט דדמי לנאבדה כיון שאין אנו דנין עלי' כלל. ציון ההלכה שם כח.

⁶⁰ משא"כ שם שאין אנו דנין כלל על אותה שנאבדה הוי השאר רק ספק ולכן מתירין

⁶¹ ואף על גב דודאי אינו נוטל החבית שנדמעה שהרי נדמעה חבית שלימה והוא נוטל מכל א' קצת אין לחוש בזה כיון שאינו אלא מפני גזל השבט וכנ"ל פי"ד ה"ו. מעשה רקח

⁶² דרך אמונה שם כג מהירושלמי

⁶³ דלא קי"ל כמ"ד דתלינן איסורא ברובא איתיה וכבר נאכלו ויטול חבית א' לכהן והשאר מותרות אבל לא קי"ל כן כיון שכבר נאסרו

⁶⁴ לאו דוקא אלא אם נתערבה במאה נוטל א' ממאה ואם נתערבה באלף נוטל א' מאלף וכן תמיד לפי החשבון

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

ט. עמדה אינה צריכה מעת לעת הלכה אינה צריכה בדיקה

נפולה אסורה, כיצד, בהמה שהיתה עומדת⁶⁵ על רגליה ונפלה ממקום גבוה או שנפלה לבור, אם יש מכריסה עד מקום שנפלה שם עשרה טפחים הוששין שמא נתרסקו איבריה, ואם שהטה תוך מעת לעת והיא לא עמדה ולא הלכה מקודם, אפילו בדקה ומצאה שלימה בכל איבריה טריפה, שוודאי נתרסקו איבריה אף על פי שאין רואין בה שום שינוי.

ואם עמדה⁶⁶ תוך מעת לעת הוה כאילו שהתה, וניתרת על ידי בדיקת האברים מן הי"ח טריפות. ואפי' עמדה⁶⁷ ושהתה מע"ל צריכה בדיקה⁶⁸, ולדידן שאין אנו בקיאים בבדיקה לא מהני עמדה וגם שהתה, רק הלכה.

הלכה מותרת מיד⁶⁹, ואפילו בדיקה אינה צריכה ואפילו לא שהתה מעת לעת⁷⁰.

במה דברים אמורים שהלכה הילוך יפה, אבל הלכה והיא צולעה צריכה בדיקה⁷¹.

וכשהלכה הילוך יפה נמי לא אמרן שמותרת, אלא שהלכה הילוך יפה ארבע אמות, אבל אם אנו רואין שאינה יכולה להלוך ד' אמות אפילו הלכה הילוך יפה צריכה בדיקה, ואם הלכה ד' אמות הילוך יפה שוב אינה צריכה בדיקה, אף על פי שאנו רואין שאינה יכולה להלוך יותר ואין לה עוד דין נפולה.

ובזמן הזה שאין אנו בקיאים בבדיקה, אין להתיר נפולה אלא אם כן הלכה הילוך יפה כשאר בהמה ד' אמות⁷².

⁶⁵ שו"ע ונו"כ יו"ד נח א ב

⁶⁶ שו"ע ונו"כ שם ד

⁶⁷ ש"ך שם ה

⁶⁸ לאפוקי מרבינו ירוחם שסובר עמדה ושהתה מעת לעת דאין צריך בדיקה וכן דעת הר"ב ס"ו דכתב לדידן אין להתיר רק בהלכה משמע כל שלא הלכה אין היתר אף עמדה ושהתה מעת לעת. פמ"ג שפ"ד שם ה

⁶⁹ שו"ע ונו"כ שם ו

⁷⁰ ואף על גב דטריפות חיות י"ב חודש, שאני הכא דאם איתא דמחמת החבט נטרפה לא היתה יכולה לילך.

⁷¹ ודוקא שנפלה וצולעת אבל צולעת ולא נודע שנפלה אמרינן שגרונא (קרמפ"א) היא דנקטה וא"צ בדיקה.

ש"ך ה

⁷² רמ"א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

יש מי שאומר⁷³ שכל שעמדה והלכה⁷⁴, אפי' נמצא שינוי באיבריה, אין חוששין לה, כל שאין השינוי מטריף בשאר בהמה⁷⁵ הפוסל אפילו שלא מחמת נפילה⁷⁶.

הלכתא למשיחא

י. קדשים בקדשים מין במינו והא בעי סמיכה ... בקרבן נשים אבל בקרבן אנשים לא

כבר התבאר לעיל דף ע"א: שנתערבו קדשים⁷⁷ בקדשים מין במינו, זה יקרב לשם בעליו וזה יקרב לשם בעליו אף על פי שאין כל אחד מהן מכיר קרבנו.

מה דברים אמורים בקרבנות נשים שאין בהם סמיכה⁷⁸, אבל קרבנות אנשים הואיל וכל אחד צריך לסמוך על ראש קרבנו⁷⁹, הרי אלו לא יקרבו

⁷³ שו"ע ונו"כ שם ה

⁷⁴ בהלכה א"צ בדיקה אפילו העמידה אחרים ומ"ש העמ"ז דאפילו בעמדה לחוד אין שינוי מראה באיברים פוסל הוא טעות וכבר השינוי הל"ה שם. ש"ך שם ו

⁷⁵ בא להשמיענו, דאבל אם נמצא בה טריפות אמרינן דמחמת הנפילה נעשה, ואסרינן החלב למפרע מעת הנפילה. ידי יהודה הקצר כד

⁷⁶ אבל נמצא שינוי הפוסל אפילו שלא מחמת נפילה פשיטא דטרפה ולא ניתן ליכתב מרוב פשיטתו ולכן לא ביאר המחבר זה. ש"ך שם ז

⁷⁷ שם

⁷⁸ ולכאורה ה"ה נמי בקרבן העוף שאין בו סמיכה או בקרבנות טמאים וערלים וחולים שאינם יכולים לסמוך כמו שהתבאר במסכת גיטין דף כח וביומא נה:

⁷⁹ פירוש, אף דקיי"ל (פסחים ס"ב ע"א) דמצי אדם לשלוח קרבנותיו, ופלפלו התוס' בזה (גיטין כ"ח ע"ב ד"ה והא) וכפי הנראה לשיטת רבינו לא מצי לשלוח קרבן ממדינת הים, כדפסק בפ"ד הי"ד כסוגיא דגיטין, ובפ"ט ממע"ק ה"טו השמיט הך דהשולח קרבנותיו ממדינת הים כהן מניף על ידו (מנחות ס"ב ע"ב), משום דמוקי כפירוש התוס' (גיטין שם) בירוש, וכמ"ד יורש אינו סומך (מנחות ס"ג ע"א), משום דאינו רשאי לבטל מצות סמיכה, אבל ערל וטמא משלחין קרבנותיהן, דלא מצי לקיים בהו מצות סמיכה, וז"פ, וכן תנן בכריתות (כ"ג ע"א) ובנויר (נ"ז ע"א) דשנים מביאין קרבן אחד על תנאי, וכמו שהוכיחו בתוס' (גיטין שם) מהא, משום דכיון דמספקא לן לא מצי לקיים בהו מצות סמיכה, ואין מצות סמיכה מעכבת את השחיטה, דכמה קרבנות כתיב בתורה הבאתן והקרבתן בלא מצות סמיכה, כמו עולת צאן ושאר קרבנות, חזינא דהבאת קרבן מצוה בלא הסמיכה, ואם כי איתרבאי כולוהו לסמיכה, היינו למצות סמיכה, אבל הא גמרינן דהשחיטה והקרבת הקרבן מצוה בלא הסמיכה, ואף היכי דלא מצי לקיים מצות סמיכה, רק כאן שאני, הואיל ובשעת הפרשה היו ראויים לסמיכה ועכשיו נתערבו, ומצד ספק לא מצי לקיים בהו מצות סמיכה, הוי ככל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת [אף על גב דאם לא סמך כשר], רק אם בשעת הפרשה המה אינם ראויים לסמיכה או כשר ומקריבין בלא סמיכה. או"ש

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומרי

מסנת זבחים

עד שיתן האחד חלקו לחבירו⁸⁰, או עד שיפול מום בכל וימכרו ויביאו כל אחד בדמי היפה שבהן מאותו המין.

אף על פי⁸¹ שכבר הקריב עולה שחייב בה או שלמים שהיה חייב להקריבן, הרי זה מקריב מדמי התערובת עולה אחרת ושלמים אחרים.

⁸⁰ בישועות מלכו הקשה תימה הא המוכר עולתו ושלמיו לא עשה ולא כלום כמבואר בפ"ד מהל' מעילה, ובמרכה"מ כאן כתב אף על גב דהמוכר עולתו ושלמיו לא עשה ולא כלום מ"מ מהני מתנה בכה"ג בתערובת כיון דקני ליה לכפרה. אולם עיין מעשה רקח שמשמע ממנו שכונת רבינו שכל אחד יתן חלקו לחבירו ויקריבו בתנאי אם שלי מה טוב ואם שלך הרי הוא לצמד וכשני נזירים דנזיר דף נז. וז"ל שכבר יש לנו מתני' סתמא ופסקה רבינו פ"ט דהלכות נזירות הל' י"ד בשני נזירים שנטמא אחד מהם ואין ידוע מי הוא שיביאו שניהם קרבן טהרה ע"י זה התנאי וכו' ⁸¹ שם הלכה ז

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומרי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

